

**Реферат статті Голубовської О. А.
"Дослідження інноваційної активності промислових
підприємств України"**

Інноваційна діяльність як засіб досягнення конкурентоспроможності не має альтернативи, а для України є характерним скорочення кількості інноваційно активних підприємств.

Вивчення умов господарювання дає підстави стверджувати, що використання передових технологій в Україні досі є недостатнім, в першу чергу через відсутність дієвих механізмів стимулювання інноваційного розвитку. Аналіз структури джерел фінансування інноваційної діяльності показав, що основним напрямом фінансування виступають власні кошти (у 1990-х роках переважали залучені кошти). Основна проблема полягає в тому, що значна сума коштів продовжує спрямовуватися вітчизняними підприємствами на екстенсивний розвиток – підтримку застарілої матеріально-технічної бази, придбання і ремонт обладнання, рідше програмного забезпечення (63 %). З огляду на те, що витрати підприємств на інноваційну діяльність є обмеженими, а їх частка на дослідження та розробки і придбання зовнішніх знань становить лише 12 та 2 % відповідно, говорити про модернізацію окремо взятих підприємств та економіки загалом не доводиться. При цьому основні зусилля керівників підприємств спрямовуються на пошук інвесторів, які б надали необхідні для придбання нової техніки (технології) ресурси.

Усвідомлення цих тенденцій має започаткувати роботу, спрямовану на посилення ролі держави в акумулюванні внутрішніх ресурсів країни та спрямуванні їх на оновлення технологічної бази української економіки та на пошук відповідних зовнішніх фінансових ресурсів. Удосконалення державного управління у сфері інноваційної діяльності має вдосконалити її нормативну основу, забезпечити вищий рівень фінансування інноваційних розробок, сформувати належну інфраструктуру.